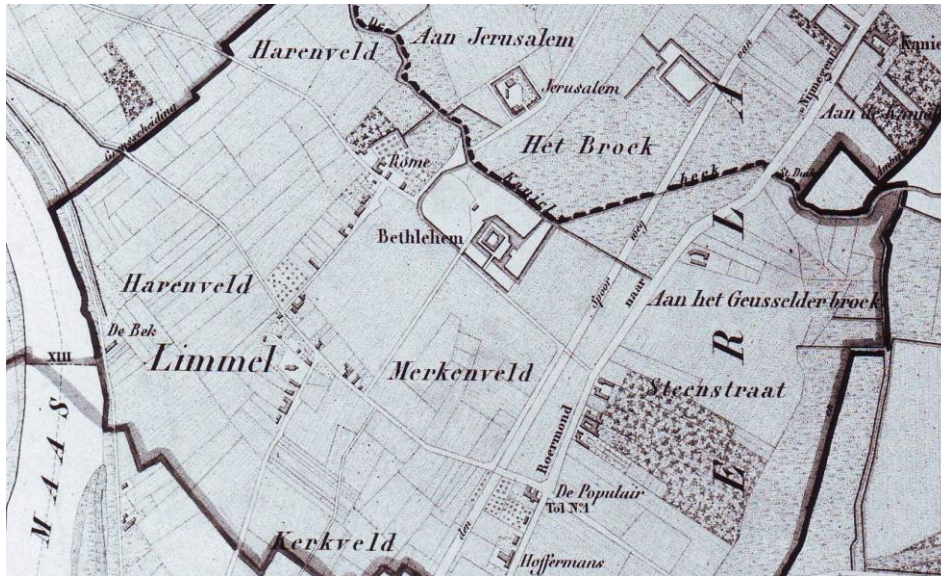

Van Hoeve Rome tot Kinderboerderij Limmel

Historie Hoeve Rome (Buitenplaats Romerhof) en Kinderboerderij Limmel

Buitenplaats Romerhof (vanaf 1900 Hoeve Rome) werd gebouwd vóór 1812 en was een prominent onderdeel van de toenmalige nederzetting Limmel. Hoeve Rome was de pachthoeve van het nabij gelegen Kasteel Jeruzalem en is momenteel een gemeentelijk monument. Hoeve Rome is al jaren een verzamelpunt voor de buurt en de meest zuidelijk gelegen publieksvoorziening van het Buitengoed Geul & Maas.

Topografische kaart ca. 1850 (bron: Jo Boetsen)

Eigenaren

Er zijn diverse eigenaren bekend, waaronder o.a.:

Petrus Leonardus Dominicus Regout (* Maastricht 27-01-1765 - † Maastricht 10-01-1814) huwde 09-06-1800 te Maastricht met Maria Gertrudis Nijsten (* Geleen 23-05-1766 - † Maastricht 07-06-1835). Petrus koopt voor zijn dood op 22-04-1812 de Buitenplaats Romerhof, een herenhoeve met 12 hectare landerijen in Limmel. Een bezit dat door zijn weduwe met landerijen werd uitgebreid en dat zij na haar dood naliet aan hun derde zoon Thomas Dominicus:

Thomas Dominicus Regout (* Maastricht 17-03-1805 - † Maastricht 04-07-1862) eigenaar in 1835, huwde 12-04-1836 te Maastricht met Catharina Johanna Hubertina Ghijsen (* Maastricht 25-09-1812 - † Maastricht 01-09-1894). Zij laten Buitenplaats Romerhof in 1862 na aan hun zoon Theophile:

Theophile Jean Marie Hubert Regout (* Maastricht 24-05-1839 - † Maastricht 04-06-1890) eigenaar in 1862, ongehuwd. Lang heeft Theophile Buitenplaats Romerhof niet in bezit gehad, want rond 1869 komen diverse bezittingen van de familie Regout in de verkoop.

Baron Willem Lodewijk Dominique Joseph de Crassier (* Maastricht 20-06-1804 - † Luik 20-10-1880) huwde 30-07-1861 te Maastricht met Jkvr. Julie Marie Louise Kerens (* Maastricht 05-11-1835 - † Luik 07-02-1911), werd in 1869 eigenaar van: Buitenplaats Romerhof, Kasteel Jeruzalem en Kasteel Bethlehem en de omliggende percelen voor een bedrag van Fl. 34.100,-. Buitenplaats Romerhof werd in 1898 door brand verwoest. Het complex werd omstreeks 1900 herbouwd en kreeg toen de naam Hoeve Rome. Zij laten Hoeve Rome in 1911 na aan hun dochter Godefrida:

Godefrida Josephe Francoise Marie Louise barones de Crassier (* Saint-Gilles 25-01-1869 - † 1945), huwde 18 juli 1893 te Luik met Gaston Norbert Emmanuel Louis Hyacinthe Joseph Du Puis Du Pont De Sains, (* Schaerbeek - België 25-12-1869 - † 29-04-1911), (zoon van Louis Désiré Hyacinthe Du Puis de Pont de Sains en Louise Darasdite de Naghin).
Zij laten Hoeve Rome in 1926 na aan hun dochter Marie Louise:

Kasteel Jeruzalem achterkant ca. 1930, links het koetshuis, rechts op het dak de vlag met het familiewapen De Crassier (bron: Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed)

Marie Louise Julie Hyacinthe Marguerite Thérèse Du Puis Du Pont De Sains (* Luik 14-05-1894 - † Luik 17-05-1975), huwde met Jean Joseph Ghislain Ernest de Caux (* Tertre 04-04-1881 - † Luik 15-05-1961).

De gemeente Maastricht is vanaf 1975 eigenaar van Hoeve Rome.

Gebruikers/uitbaters

Bekende Limmelse gebruikers/uitbaters zijn de familie van de Berg en de familie Vrancken. De familie Vrancken was gastvrij, de deur stond altijd open. Kinderen uit Limmel kwamen er vaak langs om te spelen en bij het gemengd bedrijf kwamen buurtbewoners verse melk, aardappelen en groenten kopen.

De familie Vrancken had als een van de eersten in de omgeving al een telefoon en dus stond er regelmatig een buurtbewoner te telefoneren. In het Maastrichtse adresboek van 1958 staat: Vrancken W. J., landbouwer, Judeaweg 110, tel. 8970.

In 1980 verhuisden de heer en mevrouw Vrancken naar een nieuwbouwwoning aan de Populierweg in Limmel.

Schuurbrand

Maandagavond 28-09-1959 brak brand uit in de grote schuur van Hoeve Rome.

De brand werd veroorzaakt door twee in de buurt wonende jongens van 8 en 10 jaar oud, die vlak voor de poort papier hadden aangestoken. De vlammen sloegen over op het stro dat onder en opzij van de poort uitstak. De schuur met daarin de geborgen oogst van veldvruchten, aardappelen, hooi, stro en diverse landbouwmachines werd door het vuur vernield.

De schuur werd nadien opgeknapt, het dak werd niet meer voorzien van pannen maar van asbest golfplaten.

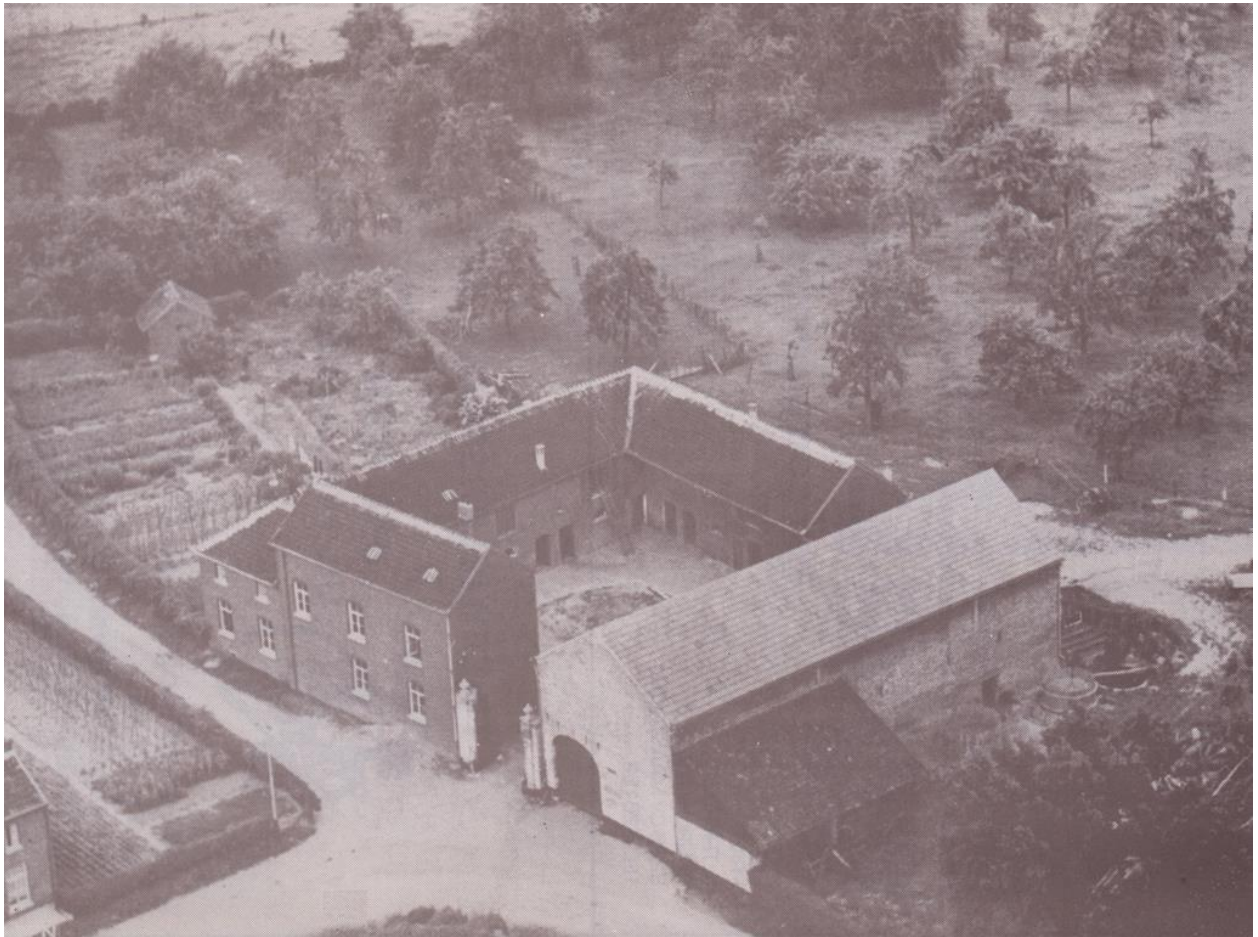
Hoeve Rome ca. 1950, op het dak van de schuur dakpannen (bron: RHCL)

Multi sociale- culturele functie

Buurtraad Limmel heeft vanaf de oprichting in 1981 ernaar gestreefd om de leeg gekomen Hoeve Rome (boerderij Vrancken) als karakteristiek gebouw voor Limmel te behouden en ervoor te zorgen dat het complex een multi sociale- culturele functie voor de buurt zou krijgen.

Vanaf deze tijd is Buurtraad Limmel bezig geweest met voorbereidingen voor (her)bestemming van het complex. Denk hierbij o.a. aan draagvlak vinden bij de gemeente en in de buurt, het verdelen van de ruimten voor/onder de diverse Limmelse verenigingen en gegadigden, het in kaart brengen en het plannen van het noodzakelijke onderhoud, opknappen en/of verbouwen en het zoeken naar instanties die hiervoor subsidies beschikbaar stellen.

Eind 1985 is op een ontwikkelingsschets 'Hogere Hotelschool' van de gemeente te zien dat er aan de Judeaweg naast de grote schuur parkeerplaatsen zijn ingetekend. De Buurtraad was het hier niet mee eens, maakte hiertegen bezwaar en maakte nogmaals de gewenste indeling/verdeling van het complex Hoeve Rome aan de gemeente kenbaar. Mede door de bemoeienis van toenmalig wethouder Jan Hoen kreeg de Buurtraad begin 1986, na vele jaren van besprekingen en vergaderingen, eindelijk een positief bericht van de gemeente Maastricht.

Hoeve Rome ca. 1955, in het midden het woonhuis met links daarvan het knechtenhuis, daarachter in L-vorm de stallen, rechts de grote schuur met daartegenaan de open aanbouw en links boven het bakhuisje (bron: dhr. W. Vrancken †)

Indeling/verdeling

De toenmalige indeling/verdeling van Hoeve Rome werd als volgt:

Het woonhuis en het knechtenhuis werden toegewezen aan Buurtraad Limmel.

Het woonhuis en het knechtenhuis werden door de Buurtraad van binnen opgeknapt, aan het dak van het woonhuis werden enkele kleine reparaties uitgevoerd en op het knechtenhuis legden enkele vrijwilligers, mede met een eenmalige financiële steun van de Gemeente, een geheel nieuw dak. Het woonhuis werd intensief gebruikt door diverse Limmelse verenigingen voor o.a. repetities, vergaderingen en opslag op de zolder. Denk hierbij aan Carnavalsvereniging de Braniemeekers, de East Church Singers, de Toneelvereniging Limmel, de Bewonerscommissie, de Zaaften Ingel, Geusseltpop-organisatie (1983-1995), Buurtraad Limmel en diverse andere verenigingen als in het Lochtmanhuis geen plaats was. Er werd Italiaanse les gegeven en de jeugd kreeg, onder toezicht van enkele ouders, enkele vaste ruimten op de begane grond. Later zijn deze ruimten jarenlang gebruikt door de Dierenambulance Limburg Zuid.

De buurtraad had een eigen kantoortje waar ook het archief was opgeslagen. Ook Stichting Trajekt had een vaste (kantoor)ruimte waar een medewerker van Trajekt regelmatig werkte en diverse oplossingsgerichte gesprekken voerde met vertegenwoordigers van de verenigingen en met de inwoners van Limmel. Het woonhuis werd dus intensief gebruikt, geheel conform de doelstelling anno 1981 ! Na een inwendige inspectie van het woonhuis door de gemeente Maastricht in april 2005 werd de Buurtraad geadviseerd om, i.v.m. de door de gemeente ingeschatte onveilige situatie van het woonhuis, naar vervangende ruimte(n) uit te zien.

De stallen en de erboven gelegen ruimten werden ter beschikking gesteld aan voetbalclub RKVCL. In zelfwerkzaamheid werden de daken vernieuwd en in de ruimten werden een kantine, diverse kleedlokalen, opslagruimten en een vergaderruimte gerealiseerd. Aan de noordzijde van het complex werden twee voetbalvelden, een oefenveld en parkeerruimten aangelegd. De officiële opening van de nieuwe accommodatie van voetbalclub RKVCL vond plaats op 22 augustus 1986. Om de renovatie van de bovenverdieping en de laatste afwerkingen te kunnen financieren, organiseerde de evenementencommissie van RKVCL een termijnloterij en op zondag 14 juni 1987 het eerste 'Hoeve Rome Feest'. Dit Hoevefeest viel zo goed in de smaak dat er nadien jaarlijks nog vele Hoevefeesten volgden. Jammer genoeg kwam ook hier een eind aan. De voetbalclub werd in 1946 opgericht en de allerlaatste competitiewedstrijd van R.K.V.C.L. was op 14 mei 2017 tegen SV Geuldal. Na deze wedstrijd sloot RKVCL, na 71 jaar, definitief de poort.

Binnenplaats Hoeve Rome 1938, de stallen waarin RKVCL kantine en kleedlokalen realiseerde (bron: RHCL)

De grote schuur (m.u.v. de twee inpandige varkensstallen) kwam ter beschikking van de Sportstichting voor stalling van machines t.b.v. onderhoud van de sportvelden in Maastricht, onderhoud aan de machines en voor opslagruimte. In opdracht van de Sportstichting startten de Maastrichtse Toeleveringsbedrijven in april-mei 1986 met verbouwingswerkzaamheden in de grote schuur en het realiseren van een schaftruimte, een toilet en een wasruimte voor het personeel. Tevens werden de twee inpandige stallen middels een muur van betonblokken gescheiden van de rest van de schuur. In opdracht van de gemeente Maastricht werd door de MTB het metselwerk van de gehele schuur aangepakt, t.w. het uithakken van de voegen en het opnieuw voegen van het geheel. In 1988 fuseerden de gemeentelijke Sportstichting en de toenmalig Dienst Publieke Werken. Machines zijn mettertijd overgeplaatst naar Publieke Werken in Limmel. Ook werd er voor gekozen om meer werkzaamheden, vooral het machinale werk, uit te besteden aan aannemers.

Veel buitenmedewerkers van de Sportstichting zijn toen bij de afdeling Groenvoorzieningen gaan werken. Nadat de Sportstichting de schuur niet meer nodig had en in 1990 leeg opleverde, waren er de nodige gegadigden die van de schuur gebruik wilden maken.

De buurtraad vond dat de Limmelse verenigingen voorrang hadden en na telefonisch overleg met de gemeente kreeg de buurtraad groen licht. De kinderboerderij kon er het hooi en stro opslaan.

Attributen, materialen en spullen t.b.v. het buurthuis (Kapelaan Lochtmanhuis), de Kerstmarkt, de Koninginnedag, de buurtfeesten, de schoolpleinfeesten en schoolkampen, de aanhanger voor de Limmelse verenigingen (Buurt aan Zet), de Toneelvereniging Limmel, Stichting Geusseltpop en Carnavalsvereniging de Braniemeekers konden/mochten er worden opgeslagen.

Vanaf 1999 zijn de Braniemeekers in de schuur begonnen met de voorbereidingen van- en het optuigen van de carnavalswagen. Reeds 20 jaar eerder, in 1979, maakten de Braniemeekers gebruik van de gastvrijheid van de familie Vrancken en mochten ze de schuur gebruiken voor het maken en opslaan van de onderdelen voor de carnavalswagen. Echter toen de carnavalswagen opgebouwd kon worden, bleek dat de oplegger niet door de poort van de schuur kon en moest alles in de buitenlucht worden afgemaakt. Dat was geen lolletje, het vroom dat het kraakte en de warme soep bevroor aan de lepels. Al met al heeft de schuur bij Hoeve Rome een centrale rol gekregen in Limmel en is de schuur in de loop der jaren het ware hart van de wijk geworden. Bij alles wat in Limmel werd en wordt georganiseerd en verwezenlijkt is de schuur als spil onmisbaar. Door allerlei, vaak externe oorzaken, hebben veel te veel verenigingen Limmel vaarwel moeten zeggen zodat bepaalde initiatieven moeilijker van de grond kwamen.

Ondanks dat is er nog altijd een grote groep mensen die zich voor de buurt inzet en wordt er mede dankzij de schuur bij Hoeve Rome nog altijd van alles voor- en in de buurt georganiseerd.

De twee inpandige varkensstallen in de grote schuur en de daarnaast gelegen velden werden toegewezen aan Buurtraad Limmel. Deze stallen, met twee deuren naar buiten, zouden goed dienst gaan doen als onderkomen voor de grotere levende have, voor de schapen, de geiten en de pony's. Zoals al vermeld bij 'de grote schuur' werden de twee inpandige stallen, middels een muur van betonblokken, door de MTB gescheiden van de rest van de schuur. Zodoende ontstonden twee zelfstandige ruimten met boven de stallen een opslagruimte voor hooi en stro.

De grote schuur april 1986, links de open aanbouw en rechts de twee boogramen en de deuren van de inpandige varkensstallen (bron: W. Gorren)

De bestaande open aanbouw tegen de lange kant (de oostkant) van de schuur.

De aanbouw was eigenlijk niets anders dan drie kolommen (penanten/steunpilaren) met spanten naar de schuur en daarop een pannendak van zogenaamde kruispannen. Aan de kant van de Judeaweg (de zuidkant) stond een steens muur. De voorkant (de oostkant) en de zijkant (de noordkant) waren open. In beginsel was het de bedoeling dat de Sportstichting de open aanbouw zou gebruiken om machines onder te stallen. Het probleem was echter dat de open aanbouw moeilijk afsluitbaar te maken was. Na een gesprek met dhr. Schoenmakers (toen directeur Maastrichtse sportstichting, gevestigd in het voormalig Gemeentehuis Heer, Raadhuisplein 1) kreeg Buurtraad Limmel toestemming om de open aanbouw tegen de grote schuur te gebruiken. Van dhr. Philippens (bouw- en woningtoezicht gemeente Maastricht) kreeg de buurtraad toestemming om volgens de gemaakte tekening onder de open aanbouw te bouwen. Eind april 1986 werd gestart met de werkzaamheden aan de kinderboerderij. Als eerste werd het dak aangepakt. Van de oude kruispannen waren er de nodige kapot en dit soort speciale pannen was moeilijk te verkrijgen. Eerder had de buurtraad van de gemeente vernomen dat het voormalige café van Gerwen tegenover de kerk in Limmel gesloopt zou worden. En laat nu net op dit pand een dak liggen met dezelfde soort oude kruispannen, zowel wat betreft de afmetingen als ook de kleur, die voor het afdak van de kinderboerderij nodig waren.

Café van Gerwen, tussen de dakkapellen de speciale kruispannen 15-10-1976 (bron: RHCL)

De vrijwilligers van de kinderboerderij hebben toen de stoute schoenen aangetrokken en hebben de nodige kruispannen voor de sloop veilig weten te stellen. De kapotte pannen van de open aanbouw werden meteen vervangen waardoor het dak weer helemaal in orde was. Daarbij was nog een mooie partij kruispannen over die als reservepannen opgeslagen werden.

Daarna zijn de vrijwilligers begonnen onder het afdak, hier realiseerden zij een verblijfsruimte ergo keuken, een berging voor gereedschappen en dierenvoeding en toiletten.

Op de onderkant van de bestaande spanten werden gordingen geplaatst en daarop werden underlayment-platen 18 mm. gelegd. Zodoende ontstonden zowel een plafond voor de verblijfsruimte, de berging en de toiletten als een vloer voor een opslagzolder.

De ruimte tussen de drie kolommen (penanten/steunpilaren) werd regen- winddicht gemaakt en geïsoleerd. De kosten van de nieuwe materialen werden gedeeltelijk gedoneerd door Buurtraad Limmel, door donatie/korting van de leveranciers die de materialen leverden en voor een groot gedeelte verkregen uit donaties van buurtbewoners. Van een bewoner kreeg de kinderboerderij een complete keuken, die snel in de verblijfruimte werd opgesteld. De Sportstichting verzorgde vanuit de grote schuur een aansluiting elektra en een aansluiting water en tevens mocht de afvoer van de toiletten en de spoelbak aangesloten worden op de riolering in de grote schuur.

De aanbouw en alles wat hierbij kwam kijken is in zelfwerkzaamheid gerealiseerd door vrijwilligers, t.w. door leden van Buurtraad Limmel en door Limmelse buurtbewoners.

Oogsttijd nabij Hoeve Rome ca. 1926 met zicht op de Emmausstraat (bron: RHCL)

Braakliggend terrein langs de Judeaweg en de Jeruzalemweg

Na de aanleg van de voetbalvelden van RKVCL bleef er langs de Judeaweg en de Jeruzalemweg een L-vormig gebied over. De wens van Buurtraad Limmel was om dit gebied in te richten als dierenweiden en voor het realiseren van een afgescheiden kinderspeeltuig.

Buurtraad Limmel kreeg van de gemeente Maastricht toestemming om deze wens te realiseren. Openbare Werken had zelfs al een tekening 'Voorstel Dierenverblijf c.q. Kinderspeelplaats aan de Judeaweg' d.d. 24 april 1986 gemaakt. Toevallig kwam een van de vrijwilligers ter ore dat zwembad De Dousberg de terreinen en ligweiden opnieuw en anders had ingedeeld, waardoor er de nodige meters hekwerk, toebehoren en een dubbele draaipoort overbodig waren geworden. Dat alles lag opgeslagen bij Openbare Werken aan de Willem Alexanderweg. Toen twee vrijwilligers daar gingen kijken, bleek dat het om een B&G hekwerk ging dat wat betreft hoogte en soort hekwerk prima voldeed aan hetgeen de kinderboerderij nodig had. Na contact en overleg tussen Buurtraad Limmel en B&G Hekwerk B.V. werd een offerte/overeenkomst getekend. B&G zou het oude hekwerk en de dubbele draaipoort bij Openbare Werken ophalen en plaatsen en tevens zou B&G de ontbrekende strekkende meters hekwerk nieuw leveren en plaatsen. Zodoende kwam de kinderboerderij op een relatief goedkope manier aan een prima buitenomheining rondom het gehele terrein.

Op het braakliggend terrein moest veel grondwerk worden verzet, hetgeen teveel was om er met de hand, met schoppen en met kruiwagens, aan te beginnen. Een van de vrijwilligers was bevriend met een zoon van Grondverzet Janssen, die zei ons gratis hulp toe en regelde enkele zaterdagen een chauffeur met mobiele graafmachine waardoor het grondwerk snel en vakkundig werd geklaard.

Stichting Nieuwe Werkvormen

Stichting Nieuwe Werkvormen (SNW) werd opgericht in 1983 op initiatief van een aantal medewerkers van diverse gezondheidszorginstellingen in de regio Zuid-Limburg, op basis van een eerste initiatief van het toenmalig gemeenteraadslid dhr. Simon Vels. Voor mensen die van een sociale of psychische dan wel een lichamelijke handicap of een combinatie van deze nadelen ondervonden, werden werkprojecten georganiseerd en uitgevoerd samen met 'normale' vrijwilligers. Het doel was sociale contacten te stimuleren, vaardigheden te ontwikkelen en zodoende een zinvolle tijdsbesteding te hervinden, waardoor deze vrijwilligers meer welzijn ondervonden, een dagritme konden hervinden en meer kansen werden gecreëerd om werk te vinden binnen een niet beschermde omgeving. Vanaf oktober 1986 was er samenwerking met SNW. Deze Stichting zorgde voor een groot deel van de levende have en nam tevens de jaarlijkse exploitatie van de kinderboerderij voor haar rekening. Echter door bezuinigen en andere prioriteiten binnen de gezondheidszorg moest SNW in 1994, tot verdriet van de vele vrijwilligers en sympathisanten, de poorten sluiten. Doordat hiermee ook de broodnodige financiële inbreng van SNW wegviel, moest gezocht worden naar andere bronnen van inkomsten om het voortbestaan van de kinderboerderij te garanderen. Een oplossing werd gevonden in het langs de deuren gaan met donateurskaarten, mensen de mogelijkheid te bieden om dieren te adopteren en om dieren tijdens vakanties tegen een vergoeding op te vangen en te laten verzorgen.

Officiële opening van Kinderboerderij Limmel

Zaterdag 26 mei 1990 vond de officiële opening van Kinderboerderij Limmel plaats. Tegen half twee stonden al de nodige kinderen en ouderen voor de poort te trappelen van ongeduld. Het was 'nog even wachten' en tegen kwart over twee waren de muzikale geluiden van Fanfare Juliana op de kinderboerderij te horen. De stoet was in aantocht, de majorettes voorop gevolgd door Fanfare Juliana. Daarachter een groep kinderen met leden van Buurtraad Limmel en als klap op de vuurpijl een tweespan gemend door de heer Theo Heinemans met in de prachtige open koets de oud bewoners van Hoeve Rome, de heer en mevrouw Vrancken, met hun dochter Mariet en de vroegere trouwe knecht Koos van Dam.

Opening Kinderboerderij Limmel 26-05-1990, zittend de heer en mevrouw Vrancken, daarachter dochter Mariet en vroegere knecht Koos van Dam (bron: W. Gorren)

Na de officiële openingstoespraken werd in een van de stallen een mooie forse schapenram door Mariet, Koos en Wim 'bij de horens gevat' die buiten door een schapenscheerder vakkundig van zijn wol ontdaan werd, waarmee de kinderboerderij na een aanloopperiode van bijna vier jaar nu eindelijk officieel was geopend. Wolspinster mevr. Gerrits toonde haar vakbekwaamheid en vertelde alles wat maar met wol te maken had. Voor de jeugd had Scoutinggroep de Eburonen een spellenmiddag georganiseerd die goed in de smaak viel. Mede ook omdat er leuke prijsjes te winnen waren, werd gretig gebruik gemaakt van de aangeboden spellenmiddag.

Het was een drukte van jewelste, de leden van het Jeugd Ontspannings Werk achter het buffet hadden handen tekort en onze moeders serveerden koffie en wafels.

De felicitaties, gelukwensen en presentjes van de aanwezigen waaronder o.a. Stichting Nieuwe Werkvormen, tal van Limmelse verenigingen, de kinderboerderijen Daalhof (de huidige Boerderij Daalhoeve) en Wieringerberg (de huidige Kinderboerderij De Heeg), de middenstand van Limmel, een afvaardiging van de gemeente Maastricht en last but not least de vele inwoners van Limmel, gaven blijk van waardering voor het tot nu toe tot stand gekomen project.

Wethouder Raymond Leenders prees het goede werk dat tot stand was gekomen en verzekerde de initiatiefnemers alle steun voor het behoud van deze noodzakelijke kinderattractie.

Een kern waar pit in zit

Vanuit het buurtraad project 'Zorg voor je omgeving' ontstond het idee om de speelplekken eens goed en duidelijk in kaart te brengen. Dit resulteerde erin dat de projectgroep het plan 'Naar een totaal speelruimteplan, spelen in Limmel ná 1990' samenstelde. Met dit plan schreef Buurtraad Limmel in 1990 in op de leefbaarheidswedstrijd 'Een kern waar pit in zit' uitgeschreven door de Koninklijke Nederlandse Heidemaatschappij in Arnhem. Ondanks het gegeven dat enkele speelplekken nog niet gerealiseerd waren (o.a. dat van de kinderboerderij), ontving de buurtraad in oktober 1991 toch het predicaat 'Een kern waar pit in zit'. Buiten het feit dat de buurtraad bijzonder vereerd was met het predicaat zat hieraan ook nog een 'aanmoedigingsprijs' vast, een mooi geldbedrag dat later aan de speelplek van de kinderboerderij ten goede kwam.

Speeltoestel KID BUILDERS

In de loop der tijd had de kinderboerderij van buurtbewoners en enkele instanties diverse tweedehands speeltoestellen gekregen. Op een gegeven moment waren deze speeltoestellen versleten en niet meer veilig. Het was dus onverantwoord om de kinderen er nog gebruik van te laten maken. Buurtraad Limmel klopte aan bij de gemeente Maastricht en die stelde dat er eerst andere instanties moesten zijn die wilden doneren aan nieuwe speelvoorzieningen. Na intens overleg met de gemeente kwamen de partijen overeen dat het bedrag dat de buurtraad bij elkaar kon krijgen door de gemeente verdubbeld zou worden. Een mooi uitgangspunt en een stimulans om veel aan donaties bij elkaar te sprokkelen. Er werden de nodige instanties en goede doelen benaderd en op korte termijn had de buurtraad een heel mooi bedrag bij elkaar, waarvan Jantje Beton wel een hele grote duit in de zak deed.

De gemeente Maastricht stond versteld van het bedrag dat Buurtraad Limmel door de instanties was toegezegd en kwam haar belofte na. De gemeente Maastricht verdubbelde dat bedrag en de vrijwilligers zochten een mooi, stevig en veilig speeltoestel uit van het Amerikaans fabricaat 'KID BUILDERS'. De ondergrond waar het speeltoestel gepland was, moest voor de veiligheid bestaan uit een ca. 10 cm. dikke zandlaag. Na een snelle rekensom bleek dat er ca. 20 m³ grond uitgegraven moest worden en na een telefoontje met Grondverzet Janssen werd dit karwei op een zaterdagmorgen geklaard.

In april 1992 werd het speeltoestel 'KID BUILDERS' geleverd en geplaatst door de firma Nijha BV uit Lochem. Daarna moest er nog ca. 20 m³ zand op het speelgedeelte aangebracht worden, en dat kon alleen maar door lichamelijke inspanning van de vrijwilligers met behulp van scheppen en kruiwagens.

Plaatsen speeltoestel KID BUILDERS april 1992 (bron: W. Gorren)

Beheer

In december 1993 is door Buurtraad Limmel - i.v.m. de komst van een banenpooler - het beheer van de kinderboerderij officieel overgedragen aan Jean Theunissen. Jean en zijn vrouw Riny Theunissen bleven het beheer voeren tot 2009.

In gebruik geving gemeentegrond

Vanaf begin 1986 was het gebruik van het perceel gemeentegrond (sectie I no. 3778) om niet. De reden was dat Buurtraad Limmel van mening was dat de gemeente Maastricht met het in gebruik geven van het perceel (ca. 5580 m²) geld verdiende. Toentertijd kostte het de gemeente ca. Fl. 1,= per m² per jaar om grasland te onderhouden. Omdat onderhoud op dit perceel nu niet meer nodig was, bespaarde de gemeente dus ca. Fl. 5580,= per jaar. Echter op een gegeven moment ontkwam Buurtraad Limmel er niet aan om toch een vergoeding te gaan betalen. Van de andere kant werd geregeld dat de buurtraad het perceel nu wel formeel in gebruik had.

Op 1 mei 1995 werd de 'In gebruik geving van gemeentegrond nabij boerderij Rome (G 0104)' getekend door dhr. G.J.J. van Wersch, Hoofd afdeling Grondzaken Maastricht, en Stichting Buurtraad Limmel rechtsgeldig vertegenwoordigd door de heren L.C. Kochen en W.M.J. Gorren (respectievelijk secretaris en voorzitter Stichting Buurtraad Limmel).

Voor het gebruik van de gemeentegrond werd een bedrag van Fl. 280,= per kalenderjaar bepaald.

Milieuvergunning

Op een gegeven moment moest ook de kinderboerderij aan bepaalde milieueisen voldoen, voornamelijk wat betreft reuk- en geluidshinder en maatregelen ter voorkoming van vervuiling van het grondwater.

Hiervoor diende de mestbak te worden voorzien van een afdak en een waterdichte betonnen vloer en er moesten afvoerbuizen worden gelegd. Nadat alles voldeed aan de milieueisen werd door de buurtraad een milieuvergunning aangevraagd die niet veel later werd toegewezen als zijnde de eerste milieuvergunning die een kinderboerderij in Maastricht kreeg.

Schijnbaar vond toenmalig wethouder Armand Cremers dit zo bijzonder en belangrijk dat hij de milieuvergunning op zondag 9 juni 1996 persoonlijk aan de vrijwilligers kwam overhandigen.

Wethouder Armand Cremers, Jean Theunissen, Wim Gorren 09-06-1996 (bron: gemeente Maastricht)

Buurtbeheerbedrijven Maastricht bv

Vanaf 01 januari 2009 werkten op de kinderboerderij twee medewerkers die in dienst waren bij Stichting Phoenix. Zij werkten vanuit een groeibaan-constructie en vielen onder de verantwoordelijkheid van Buurtbeheerbedrijven Maastricht bv, de officiële inleenplaats.

Ook was er een medewerkster in dienst bij de MTB en via Buurtbeheerbedrijven geplaatst bij de kinderboerderij.

Buurtraad Limmel bleef formeel eigenaar van de kinderboerderij en verantwoordelijk voor het beleid en Buurtbeheerbedrijven was verantwoordelijk voor het beheer van de kinderboerderij.

De uitgangspunten van deze constructie/samenwerking waren:

- Het garanderen van het voortbestaan van de kinderboerderij als plek waar buurt, kind en dier elkaar kunnen ontmoeten, maar ook als opvangplek van afgedankte dieren.
- Het waarborgen van de continuïteit in het beheer van de kinderboerderij.
- Het garanderen van de werkgelegenheid voor de vaste medewerkers.

De reden van deze constructie/samenwerking was o.a. dat Jean en Riny Theunissen, die jaren lang het beheer hebben gevoerd, door gezondheidsklachten hiertoe niet meer in staat waren.

Stichting Dier in Nood Maastricht <https://dierinnoodmaastricht.nl>

Stichting Dier in Nood Maastricht maakt zich sinds 1972 direct of indirect druk over dierenwelzijn bij gedomesticeerde dieren en dieren in de natuur. Om deze reden kunnen zowel instanties als particulieren, die zich het lot van dieren aantrekken en ook educatie hoog in het vaandel hebben, een aanvraag doen voor financiële ondersteuning.

Vanaf 2013 wordt Kinderboerderij Limmel gesteund door- en is er tot op heden een zeer goede samenwerking met Stichting Dier in Nood Maastricht.

Stichting Kinderboerderij Limmel <https://www.facebook.com/KinderboerderijLimmel>

Kinderboerderij Limmel heeft vanaf het begin (1986) geresulteerd onder de Stichting Buurtraad Limmel.

Op 21 november 2014 werd bij notaris mr. H.G.J.J.M. Joosten (dossiernr. 78474/EL) de oprichting van Stichting Kinderboerderij Limmel een feit. Vanaf deze datum was de kinderboerderij als stichting zelfstandig met als voorzitter Theo Dassen en als beheerder Anita Kraft.

Daarna vond nog een bestuurswisseling plaats en is het beheer over gegaan naar Anita Kraft en David Winkens.

De vrijwilligers van Kinderboerderij Limmel hebben de afgelopen zeven jaren hard gewerkt aan het verbinden met de buurt en de kinderen met de boerderijdieren.

Elke zaterdag- en zondagmiddag is er een activiteit gericht op educatie: spelen voor de allerkleinsten en het helpen bij de dierenverzorging voor de groteren. De kinderen leren, ongeacht leeftijd of meisje of jongen, spelenderwijs samen spelen, wat de dieren wel of niet eten, respect voor het leven en hoe moestuintjes te maken. Afhankelijk van het seizoen is er een keer per maand de activiteit samen kokkerellen, bijvoorbeeld zelf jam, appelmoes en pizzaatjes maken of koekjes en cakejes bakken. De doelstelling is dat wij allemaal hetzelfde zijn en met elkaar van elkaar leren. Probleempjes zijn vaak met een goed gesprek op te lossen, zowel bij kinderen alsook bij volwassenen. De kinderboerderij is er voor iedereen en iedereen mag meedoen, de activiteiten zijn gratis en worden gesponsord door boeren en de burgers van Limmel en omstreken.

De vrijwilligers, de aanhang, het bestuur en de adviseurs helpen allemaal mee en ondersteunen de activiteiten van alle kanten om de kinderboerderij op die mooie plek in Limmel te kunnen behouden.

Tot zover hetgeen ik weet, heb meegemaakt en/of heb kunnen opzoeken/navragen.

Wim Gorren, 14 december 2020